

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
Štěpánská 796/44, 110 00 Praha 1

Čj.: ČOI 71121/23/1000
Sp.zn. 160921/22/1000
SEČ 10/0423/23/52

V Praze dne 7. srpna 2023

R O Z H O D N U T Í

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha se sídlem Štěpánská 44, 110 00 Praha 1 (dále také „ČOI“), věcně příslušný dle ustanovení § 17 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „zákon o kontrole“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

takto:

I. Obviněná obchodní společnost **Lidl Česká republika v.o.s.**, se sídlem Praha 5, Nárožní 1359/11, PSČ 15800, IČO 261 78 541 (dále jen „obviněná“), se **uznává vinnou** z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že jako kontrolovaná osoba ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v rozhodném znění, ve stanovené lhůtě neposkytla požadované doklady k prodeji kontrolovaných pyrotechnických výrobků umístěným v provozovně identifikační číslo: 1002287278, umístěné na adrese Na Poříčí 1068/23, 110 00, Praha 1 – Nové Město, a to evidenci skladovaných pyrotechnických výrobků v prodejní místnosti a skladu ve smyslu ustanovení § 26 odst. 3 zákona č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pyrotechnice“) ke dni 29.12.2022, dále neuvedla u jednotlivých pyrotechnických výrobků údaje o čisté hmotnosti výbušných látek, tzv. „NEC“ a dále nepředložila nabývací doklady/faktury odrážející aktuální stav skladových zásob pyrotechnických výrobků ke dni 29.12.2022, jak jí kontrolující uložil v úředním záznamu ze dne 29.12.2022, identifikační kód 102212290047202 (dále jen „úřední záznam“), doručeném dne 6.1.2023,

a tím

neposkytla kontrolujícímu součinnost k výkonu jeho oprávnění podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona o kontrole,

čímž

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole.

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněná **ukládá** podle ustanovení § 15 odst. 2 zákona o kontrole ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **pokuta ve výši 200.000,-Kč** (slovy: dvě stě tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 5204231023, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní složenkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky č. účtu 19-829011/0710, variabilní symbol 5204231023, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), nebo 0379 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 20.4.2023 vydal správní orgán Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha České obchodní inspekce v příkazním řízení dle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu pod čj. ČOI 49561/23/1000 příkaz na pokutu ve výši 200.000,- Kč, jehož doručením obviněné dne 21.4.2023 do datové schránky ID DS 5ab5tr8, jak vyplývá z doručenky č. 1177968177, bylo zahájeno správní řízení.

Obviněná obchodní společnost podala proti příkazu dne 28.4.2023 odpor, evidovaný pod čj. ČOI 55348/23/1000, ve kterém mimo jiné uvedla, že žádným způsobem nerozporuje, že se dopustila příkazem vytykaného přestupku, uvedla však, že k neposkytnutí součinnosti došlo lidským pochybením, neboť součinnost byla požadována v období, kdy obviněná zaznamenala velkých nárůst kontrol dozorových orgánů ohledně pyrotechniky. Z tohoto důvodu se obviněná mylně domnívala, že požadovanou součinnost správnímu orgánu řádně poskytla. Současně projevila lítost a omluvu a dodatečně správnímu orgánu předložila požadované doklady.

Dále obviněná označuje vydaný příkaz za nezákonný a nesprávný, jelikož správní orgán při rozhodování o výši pokuty uložené v příkaze nezohlednil ustanovení § 88 odst.1 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť nepřihlédl k tomu, že o posuzovaných přestupcích nebylo rozhodnuto ve společném řízení. Poukázala v tomto směru na okolnost, že společné řízení je postup sloužící k prosazení zásady absorpce, podle které má správní orgán projednat více sbíhajících se přestupků společně v jednom řízení a uložit jednu pokutu za nejzávažnější z nich, přičemž k souběhu, tj. ke skutečnosti, že bylo spácháno více přestupků, může přihlédnout jako k přitěžující okolnosti, namísto ukládání více pokut za jednotlivé přestupky v jednotlivých řízeních zvlášť. Uvedený postup je ve prospěch obviněné, neboť součet uložených pokut za sbíhající se přestupky po aplikaci zásady absorpce musí být nižší, než součet pokut za tyto přestupky před použitím zásady absorpce. Jeden souběh se od druhého odděluje zejména časovým hlediskem, kterým je v souladu s § 88 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich okamžik zahájení řízení. V případě, že správní orgán více přestupků ve společném řízení neprojedná, ačkoliv podmínky pro konání společného řízení byly splněny, musí tuto skutečnost v souladu s § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zohlednit při určení druhu a výměry správního trestu.

Obviněná je tak přesvědčena, že v případě přestupku, za který byla uložena pokuta příkazem ze dne 27.3.2013, čj.: ČOI 30960/23/1000 („Příkaz 2“) a nyní projednávaného přestupku, za který byla uložena pokuta příkazem ze dne 20.4.2023, čj.: ČOI 49561/23/1000, mělo být vedeno společné řízení. Dle Příkazu 2 bylo správním orgánem rozhodováno o přestupku za období prosinec 2022 (den 28.12.2022), dle příkazu ze dne 20.4.2023, čj.: ČOI 49561/23/1000 (dále jen „Příkaz“) bylo rozhodováno o přestupku rovněž za období prosinec 2022 (den 29.12.2022), a to vzhledem k působnosti správního orgánu ve stejné oblasti veřejné správy. Správní orgán měl tedy v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozhodnout o obou posuzovaných přestupcích ve společném řízení, neboť přestupek posuzovaný v Příkazu byl spáchán před vydáním Příkazu 2, tedy před 27.3.2023, kdy bylo zahájeno správní řízení o přestupcích dle Příkazu 2. Jedině tak totiž mohl být naplněn požadavek na předvídatelnost rozhodování správních orgánů. Rozhodoval-li však správní orgán v rozporu s tímto požadavkem a v rozporu s ustanovením § 88 odst. 1 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, měl tuto skutečnost v souladu s § 37 písm. b) uvedeného zákona zohlednit při určení výše pokuty v Příkazu a řádně a srozumitelně v Příkazu odůvodnit, k čemuž však nedošlo.

Obviněná je přesvědčena, že výše sankce je správním orgánem nedostatečně odůvodněna a vzhledem ke skutečnosti, že byla uložena jen za jediné pochybení, které vzniklo navíc pochybením jedince, je nepřiměřená okolnostem tohoto případu. Obviněná dále namítá, že správní orgán nezohlednil, že obviněná součinnost správnímu orgánu vždy řádně a včas poskytuje, v případě posuzovaného přestupku se jedná o případ ojedinělý a lze usuzovat, že obviněná nejednala úmyslně, ale nedbalostně, a to nedopatřením. Podle obviněné správní orgán nemohl správně určit závažnost vytýkaného přestupku, neboť řádně nezjistil skutkový stav a nevezal v potaz všechny rozhodné skutečnosti. Stran požadavků pro určení závažnosti a výše sankce odkázala na závěry uvedené např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.03.2008, č.j. 4 As 51/2007-68, který konstatoval, že: *„Správní orgán je tak povinen se při ukládání sankce zabývat podrobně všemi hledisky, které mu zákon předkládá a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí odůvodněna způsobem, nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.“* Z obsahu Příkazu je však zřejmé, že správní orgán nepostupoval při určení výše sankce v souladu s pravidly uvedenými Nejvyšším správním soudem ve zmíněném rozsudku. Dle názoru obviněné nelze uloženou sankci považovat za přiměřenou okolnostem konkrétního případu a navrhuje, aby správní orgán nově rozhodl o posuzovaném přestupku, kdy v novém rozhodnutí by měl správní orgán podrobně odůvodnit svůj postup.

Sdělením před vydáním rozhodnutí ze dne 15.5.2023, čj. ČOI 59642/23/1000, doručeným obviněné dne 17.5.2023, byla obviněná vyrozuměna o tom, že byly shromážděné veškeré podklady potřebné k rozhodnutí, které správní orgán vydá nejdříve po uplynutí 7 dnů od doručení sdělení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopvat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům pro rozhodnutí. Na uvedené sdělení obviněná již nereagovala.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Skutkový stav od zahájení správního řízení, resp. vydání příkazu čj.: ČOI 49561/23/1000 ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádné změny nedoznal. Správní spis byl doplněn pouze o odpor obviněné a sdělení správního orgánu před vydáním rozhodnutí.

Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytykané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona. Protokol o kontrole byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z níže uvedených skutečností.

Z obsahu spisu má správní orgán za prokázané, že v úředním záznamu doručeném obviněné dne 6.1.2023 požadovala Česká obchodní inspekce po obviněné předložení dokladů vztahujících se k prodeji kontrolovaných pyrotechnických výrobků nacházejících se v provozovně umístěné na adrese Na Poříčí 1068/23, 110 00, Praha 1 – Nové Město, a to konkrétně evidenci skladovaných pyrotechnických výrobků v prodejní místnosti a skladu ve smyslu ustanovení § 26 odst. 3 zákona o pyrotechnice ke dni 29.12.2022 s uvedením údaje o čisté hmotnosti výbušných látek tzv. „NEC“ u jednotlivých pyrotechnických výrobků a předložení nabývacích dokladů/faktur odrážejících aktuální stav skladových zásob pyrotechnických výrobků ke dni 29.12.2022, a to s poukazem na ustanovení § 8 písm. c), f) zákona o kontrole, přičemž tak měla učinit ve lhůtě do 10 dnů od doručení úředního záznamu. Výše požadované obviněná nesplnila, ač byla o následcích takového jednání poučena.

Rovněž je vhodné zmínit, že protokol o kontrole byl uvedenému obchodní společnosti doručen dne 21.2.2023, prostřednictvím datové schránky, jak vyplývá z doručenký č. 1146537753. Ve smyslu ustanovení § 13 zákona o kontrole, obviněná nepodala proti kontrolnímu zjištění námitky.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o kontrole, kontrolní orgán zahajuje kontrolu z moci úřední.

Podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona o kontrole, kontrola je zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je:

- a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly,
- b) doručení oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě; součástí oznámení musí být pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících, nebo
- c) první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo povinné osobě, jež je přítomna na místě kontroly, pokud je provedení takových kontrolních úkonů k výkonu kontroly třeba.

Podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona o kontrole, je-li kontrola zahájena podle odstavce 2 písm. a) nebo c) bez přítomnosti kontrolované osoby, informuje kontrolující kontrolovanou osobu o zahájení kontroly dodatečně.

Podle ustanovení § 8 písm. c) zákona o kontrole je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících

se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby (dále jen „podklady“); v odůvodněných případech může kontrolující zajišťovat originální podklady.

Podle ustanovení § 8 písm. f) zákona o kontrole je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn vyžadovat od kontrolované osoby a povinné osoby další součinnost potřebnou k výkonu kontroly.

Podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona o kontrole je kontrolovaná osoba mj. povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.

Popsaným jednáním se obviněná dopustila přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole. Podle tohoto ustanovení fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2. Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) umožňuje zákon o kontrole v ustanovení § 15 odst. 2 uložit pokutu do výše 500 000 Kč.

K výše uvedené argumentaci obviněné správní orgán uvádí, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní, tj. obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku není zavinění, neboť k vyvození odpovědnosti právnické osoby za spáchaný přestupek postačuje již okolnost porušení nebo nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Tato odpovědnost však není odpovědností absolutní, neboť ke zmírnění této tvrdosti v konkrétním případě slouží institut tzv. liberace, tj. zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dochází v souladu s ustanovením § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tehdy, jestliže právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. V takovém případě právnická osoba za spáchaný přestupek neodpovídá. Vynaložení veškerého úsilí musí právnická osoba v rámci přestupkového řízení prokázat, což však obviněná neučinila, neboť tato neuvedla žádné argumenty svědčící pro závěr, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránila.

Z obsahu spisu se podává, že obviněná v rámci odporu podaného proti příkazu doručila správnímu orgánu přehled nazvaný „*Stavy pyrotechnických výrobků na prodejně*“ vyhotovený ke dni 28.12.2022 pro správní orgánem požadovanou provozovnu spolu s uvedením čisté hmotnosti výbušných látek. Nicméně zdůraznit, vedle okolnosti, že tak obviněná učinila s prodlením téměř čtyři měsíce, a to až v návaznosti na vydaný příkaz a jím uloženou pokutu, je nutné též okolnost, že správní orgánem taktéž požadované nabývací doklady vztahující se k aktuálnímu stavu skladových zásob pyrotechnických výrobků v uvedené provozovně ke dni 29.12.2022, obviněná ani ke dni sepsání tohoto rozhodnutí nepředložila. S námitkou obviněné, že správní orgán nemohl správně určit závažnost vytýkaného přestupku, neboť nezjistil dostatečně a řádně skutkový stav a nevzal v potaz všechny rozhodné skutečnosti, se správní orgán neztotožňuje, a to též se zřetelem k níže uvedeným důvodům.

Jakkoli obviněná namítá, že k požadavku na poskytnutí součinnosti ze strany správního orgánu došlo v období, ve kterém obviněná zaznamenala velký nárůst kontrol dozorových orgánů stran pyrotechnických výrobků, uvedená okolnost nijak obviněnou nevyvíňuje zjištění spáchaného protiprávního jednání spočívajícího v neposkytnutí součinnosti správnímu orgánu ve stanovené lhůtě, neboť je věcí podnikatelského rozhodnutí a odpovědnosti každého jednotlivého podnikatele, jakým způsobem obviněná nastaví své vnitřní procesy, aby zajistila dodržování zákonem uložených právních povinností.

K dodání vysvětlení a dokladů uvedených v úředním záznamu byla obviněné poskytnuta přiměřená lhůta, ve které však obviněná k jejich poskytnutí nepřistoupila. Správní orgán tak nemohl věc dále šetřit dle jeho kompetencí, a to v tom směru, že nemohl zjistit, jaké subjekty

dodaly obviněné pyrotechnické výrobky, a to z toho důvodu, že obviněná neposkytla požadovanou součinnost. Obviněná byla zároveň poučena o následcích v případě nereagování na výzvu.

V posuzovaném případě bylo po obviněné správním orgánem vyžadováno poskytnutí potřebné součinnosti. Poskytováním potřebné součinnosti při výkonu kontroly je třeba rozumět aktivní jednání ze strany kontrolované osoby. V případě vyžádání podkladů kontrolujícím platí, že kontrolovaná osoba vydání dokladů nejen nebrání, ale je povinna podklady vyhledat a kontrolujícímu předat (srov. Jemelka, Vetešník, Libosvár 2014, s. 100 a násl.). Uvedená povinnost součinnosti, zahrnující zaslání požadovaných dokladů, jimiž by byly jí uváděné skutečnosti doloženy, nebyla ze strany obviněné ve stanovené lhůtě splněna.

Zdůraznit je třeba i okolnost, že neposkytnutím požadované součinnosti obviněná částečně ztížila a pokud jde o identifikaci dalších hospodářských subjektů dodávajících pyrotechnické výrobky na trh znemožnila správnímu orgánu prošetření splnění povinností uložených mu zákonem o pyrotechnice. V této skutečnosti spatřuje správní orgán společenskou nebezpečnost jednání a naplnění materiální stránky přestupku.

Co se týče typové závažnosti obviněnou spáchaného přestupku, správní orgán je toho názoru, že neposkytnutí součinnosti pro výkon kontrolní činnosti správním orgánem nelze považovat za zanedbatelné, což je patrné i ze skutečnosti, že horní hranice zákonné sazby pokuty je stanovena ve výši 500.0000 Kč a v tomto rozmezí tedy mohla obviněná legitimně očekávat uložení pokuty. Správní orgán má na základě výše uvedených skutečností výši udělené pokuty za adekvátní, neboť uložil výši pokuty v rámci zákonné sazby. S obviněnou nelze souhlasit ani pokud jde o její námitku, že správní orgán vůbec nezohlednil, že obviněná vždy správnímu orgánu požadované součinnosti řádně a včas poskytuje. Obviněná totiž evidentně přehlíží, že příkazem vydaným Inspektorátem Plzeňský a Karlovarský dne 22.9.2022, č.j.: ČOI 108385/22/2200, jí byla, mimo jiné za spáchání přestupku spočívajícího v neposkytnutí součinnosti na základě zákona o kontrole uložena pokuta ve výši 300.000,- Kč. O řádném plnění povinností obviněnou nesvědčí ani níže správním orgánem uváděné příkazy o porušení povinností v oblasti dozorové pravomoci České obchodní inspekce.

Argumentace stran přesvědčení obviněné o tom, že v důsledku toho, že o posuzovaných přestupcích nebylo vedeno společné řízení, v důsledku čehož je vydaný příkaz nezákonný a nesprávný, je lichá. K argumentům obviněné týkajícím se nezákonnosti a nesprávnosti vydaného příkazu správní orgán uvádí, že vzhledem k tomu, že správním orgánem vydaný příkaz byl zrušen podáním odporu obviněnou, bylo by nadbytečné se k uvedeným argumentům vyjadřovat. Nicméně za důležité považuje správní orgán zdůraznit, že vzhledem k tomu, že o obou přestupcích nebylo vedeno společné řízení, neboť nyní posuzované řízení bylo zahájeno dne 21.4.2023, tj. až po nabytí právní moci příkazu vydaného dne 27.3.2023, č.j.: ČOI 30960/23/1000, okolnost, že o přestupcích nebylo rozhodnuto ve společném řízení, byla ve smyslu ustanovení § 37 písm. b) zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich zohledněna v rámci uložené pokuty, jak bude uvedeno níže v rámci odůvodnění uložené pokuty.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je přestupek společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. O věc do té míry bagatelní, že by již nešlo hovořit o naplnění materiální stránky přestupku, se v projednávaném případě nejednalo.

O věc do té míry bagatelní, že by již nešlo o naplnění materiální stránky přestupku hovořit, se nejednalo. Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán podle direktivy § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v intencích demonstrativního

výčtu jednotlivých skutečností uvedených v § 38, § 39 a § 40 zákona, které v daném případě hrají svoji roli.

Povahu a závažnost přestupku vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě zájem společnosti na vytvoření základních podmínek k provedení kontroly nad dodržováním povinností stanovených zákonem o pyrotechnice. Následek spáchaného přestupku spočívá v porušení výše uvedeného zájmu společnosti, neboť neposkytnutím požadované součinnosti došlo ke ztížení, resp. k částečnému zmaření prováděné kontroly. Pokud jde o způsob spáchání přestupku, vycházel správní orgán z okolnosti, že přestupek byl spáchán opomenutím. Vzhledem k tomu, že u tohoto druhu přestupku se jedná o typický způsob jeho spáchání, nehodnotil tuto okolnost správní orgán ani ve prospěch, ani v neprospěch obviněné. V okolnostech spáchání přestupku neshledal správní orgán žádnou skutečnost, kterou by mohl hodnotit z pohledu povahy a závažnosti přestupku.

Ve smyslu ustanovení § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich při určení výše pokuty správní orgán dále zohlednil okolnost, že správní řízení o Přestupku 2 bylo vedeno odděleně od nyní vedeného správního řízení a ve shodě s právními závěry vyslovenými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.06.2009, číslo jednací 1 As 28/2009 - 62, publ. pod č. 2248/2011 Sb. NSS správní orgán aplikoval zásadu absorpční stejně, jako by všechna uvedená správní řízení byla vedena společně.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán jako k okolnosti přitěžující ve smyslu ustanovení § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k tomu, že se v případě obviněné jedná o opakované porušení zákona o kontrole, neboť příkazem vydaným inspektorátem Plzeňský a Karlovarský ze dne 22.9.2022, č.j.: ČOI 108385/22/1000 byla obviněné uložena pokuta ve výši 300.000,- Kč za porušení zákona o kontrole a zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“). Dále přihlédl správní orgán jako k mírně přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k tomu, že se v případě obviněné jedná o opakované porušení zákona o ochraně spotřebitele, neboť např. příkazem ze dne 5.12.2022, č.j.: ČOI 146465/22/2700, vydaným inspektorátem Královehradecký a Pardubický byla obviněné uložena pokuta ve výši 70.000 Kč za porušení povinností dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele, dále příkazem vydaným inspektorátem Plzeňský a Karlovarský dne 17.5.2022, č.j.: ČOI 65906/22/2200, byla obviněné uložena pokuta ve výši 50.000 Kč za porušení povinností dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele, dále příkazem vydaným inspektorátem Středočeský a Hl. m. Praha dne 11.8.2022, č.j.: ČOI 98017/22/1000, byla obviněné uložena pokuta ve výši 20.000 Kč za porušení povinností dle ustanovení § 19 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele a dále příkazem vydaným inspektorátem Plzeňský a Karlovarský dne 8.6.2022, č.j.: ČOI 76426/22/2200, pokuta ve výši 30.000 Kč za porušení povinností dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele. Zbývající zákonem o odpovědnosti za přestupky stanovená kritéria (uvedená v ustanoveních § 37 až § 40) nejsou v daném případě relevantní a na výši uložené pokuty proto nemají vliv. Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve výši 200.000 Kč.

Při posuzování represivní a preventivní úlohy ukládané sankce přihlížel správní orgán k rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 Ca 250/2003: „*Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal*“, a k usnesení Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008, které

mimo jiné uvádí, že: „Aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele“.

Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve shora uvedené výši, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Je třeba znovu připomenout, že za uvedený přestupek lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč.

Správní orgán při svém rozhodování rovněž dbal, aby přijaté řešení bylo ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupil správní orgán k uložení pokuty ve shora uvedené výši, resp. ve výši odpovídající necelé 1/12 sazby, která je dle názoru správního orgánu vzhledem ke všem kritériím posuzování zjištěného protiprávního jednání v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení a dostatečně plní svou preventivní i represivní úlohu. Jak již výše uvedeno, správní orgán je přesvědčen, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby tato byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána.

Závěrem je nutné poznamenat, že správní orgán byl rovněž nucen, jak uvedeno v čl. III. výrokové části tohoto rozhodnutí, rozhodnout i o nákladech řízení, neboť podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v rozhodném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Mgr. Karel Mojžíš
ředitel České obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze
v z. PaedDr. Jiří Němeček
podepsáno elektronicky